

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Agenda, Sev Ritvale Osnabrvdense

Franz Wilhelm <Osnabrück, Bischof>

Coloniæ Agrippinæ

De Sacramento extremæ Vnctionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41233

vere panis filiorum, non mittendus canibus.

Quibus peractis, S. S. Sacramentum Eucharistiae in loco suo reponat.

Quod si, ob difficultatem aut longitudinem itineris, vel quia eâ quâ decet veneratione Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, tunc, eâ infirmo administratâ, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, cum manu benedicit, & una cum aliis, privato habitu, extinctis luminibus, umbellâ demissâ, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam, revertitur.

DE SACRAMENTO EXTREMÆ VNCTIONIS.

Extremæ Vnctionis Sacramentum, à Christo Domino institutum, tanquam caelestis medicina, non animæ solum sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est; & eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens & ratio viget: ut, ad uberiores Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur oleo.

In quo illud in primis, ex generali Ecclesiæ consuetudine, observandum est, ut, si tempus & infirmi conditio permittat, ante Extremam Vnctionem, Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

Habeat igitur Parochus, loco nitido & decenter ornato, in vase

argen-

argenteo seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod singulis annis, feria V. in Cæna Domini, ab Episcopo benedictum, veteri combusto, & cineribus in Sacrarium projectis, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico Oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

Oleum porro ipsum, vel per se solum, vel in bombacio, seu re simili, servari potest; sed, ad evitandum effusionis periculum, multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui, cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur, & iis, qui præ senio deficiunt, & in diem videntur morituri, etiamsi alia infirmitate.

Infirmis autem, qui, dum sanâ mente & integris sensibus essent, illud petierunt, seu verisimiliter petiissent, seu dederunt signa contritionis, aut saltem interpretative desideraverunt, si nimirum Christiane vixerunt, etiamsi deinde loquelam, vel omnem rationis usum, amiserint, vel amentes effecti sint, aut non sentiant; nihilominus Sacramentum hoc, ex officio, adeoque sub gravi obligatione, administrare tenetur Parochus; & quidem ex communi sententia certò sub mortali, si infirmus alioquin sine omni Sacramento decedere deberet non sine periculo eterna damnationis, quod solum attritus cum Sacramento evitasset.

Impænitentibus vero, & qui in manifesto peccato mortali moriuntur, & excommunicatis, & nondum baptizatis, penitus denegetur.

Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem aut peregrinationem aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

Si quis autem laboret in extremis, & periculum immineat, ne decedat antequam finiatur unctioes; cito ungetur, incipiendo ab

Nav. in
Man. c.
22. n. 13.
Chap. de
Sac. c. 5.
q. 1. & 2.
Laym. l.
5. tr. 8.
c. 7. n. 3.

eo loco, Per istam sanctam unctionem, &c. ut infra; deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes pratermissæ, suo loco positæ.

Si verò, dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, & prædictas Orationes omittat.

Quod si dubitet, an vivat adhuc, unctionem prosequatur, sub conditione pronunciando formam, dicens: Si vivis, per istam sanctam unctionem, &c. ut infra.

Si autem acciderit, infirmum, post peccatorum suorum confessionem, ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit, & Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam: si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur; qui, superpelliceo indutus, cum Oleo sacro occulte delato, sequatur Sacerdotem, Viaticum portantem, & postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur à Sacerdote.

In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, aut cum in infirmus convalescit, atque iterum in periculum mortis incidit.

Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas velut sensuum instrumenta homini natura tribuit; nempe oculi, aures, nares, os, & manus: attamen pedes etiam, pectus & renes ungi sunt. Mulier vero, aut puerpera, aut fluxu laborans, in pectore aut pedibus ungi non debet, sed satis est, eas corporis partes factò crucis signaculo benedici. Vir autem, si commode verti possit, & moris sit, ungetur in renibus.

Manus verò, quæ reliquis infirmis interiùs ungi debent, Presbyteris exteriùs ungantur.

Dum oculos, aures, & alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne, alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam priùs absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eâdem verborum formâ.

Hujus autem Sacramenti forma, qua Sancta Romana Ecclesia utitur, solemnitas illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctio- nes adhibet, cum ait:

Per istam sanctam unctionem, & suam piissimam misericordiam, indulgeat tibi Dominus, quicquid per visum, sive per auditum, &c. deliquisti. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen.

Ordo ministrandi Sacramentum Extremæ Vnctionis.

Sacerdos igitur, hoc Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam, mappâ candidâ coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile, in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendum digitos, & aquam ad abluendum Sacerdotis manus, ceream item candelam, quæ deinde, accensa, ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut, quantâ poterit munditiâ ac nitore, hoc Sacramentum ministretur.

Deinde, convocatis Clericis, seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedictam cum aspersorio, & librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum, sacculo serico violacei coloris inclusum, illudque caute defert, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei, sacculo aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius & securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.